

image not found or type unknown

Cent dies de juliol.

Carles Ribera Rustullet

Relat a partir del dietari d'un exiliat català

Fecha de publicació:

10/05/2010

Sello Editorial:

Edicions Proa

Contacto de prensa

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 492 8211

Email:

andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email:

nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 86 54

Email: xgafarot@grup62.com

Nombre: Directora de
marketing i comunicació AIG:

Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 8155

Email: moliva@grup62.com

Relat a partir del dietari d'un exiliat català

La tardor del 2002, en un poblet de França, van aparèixer una vintena de llibretes manuscrites en la maleta d'un exiliat republicà, mort de feia poc. Eren el dietari i les memòries de Joaquim Aleixandri (1906-2002), militant d'ERC que, l'any 1939, va haver de marxar de Catalunya per no tornar-hi mai més. El seu testimoni, ajuda a comprendre una mica millor què va ser la Guerra Civil i per què va caure el govern legítim de la República. Empresonat pels fets d'octubre de 1934, membre de comitè antifeixista de Caldes de Malavella i alcalde de la mateixa població entre 1937 i 1938, Joaquim Aleixandri va denunciar la barbàrie de les patrulles de control de la FAI, per la qual cosa va entrar en el punt de mira d'alguns 'incontrolats' que volien eliminar-lo. Carles Ribera, a Cent dies de juliol, parteix del valuós testimoni d'Aleixandri per explicar aspectes d'una revolució llibertària que va tenir, com a principal efecte secundari, desencaminar una guerra que potser es va perdre a la rereguarda.

Carles Ribera Rustullet

Carles Ribera, a Cent dies de juliol, parteix del valuós testimoni d'Aleixandri per explicar aspectes d'una revolució llibertària que va tenir, com a principal efecte secundari, malencaminar una guerra que es va perdre a la rereguarda. Els textos d'Aleixandri són impressions intenses i convulses, reflexions radicals d'algú que, des de l'exili, escriu creient que "segurament tot això ningú no ho llegirà". Aquest és el drama de Cent dies de juliol: adonar-se que la guerra es perdia lluny del front perquè els antifeixistes estaven més preocupats per depurar les pròpies files i per venjar obscurs episodis personals que no pas per combatre l'autèntic enemic.